

44. szám.
November 1-jén, 1868.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra 3 frt. és 3 óra 1 frt 50 kr.—
Elfizethetni minden postahivatalnál és könyvárúsnál.
Kiadóhivatal: Pest, barátok-tere 7. sz. Hirdetések díja: 1 hasábos petit sor 7 kr.

XIX. kötet.

Ötven fecske.

Jezsuita nóta, gyásziskéret mellett kántálja Junius Brutus.

Motto: Szent Kleofás!
Minő karaván!

Tárva nyitva már a kapu,
Talpukon az uti lapu,
Mennek mendegélnek sorba,
Mint egy falka vándordaru.
Porfölleget ver szász saru
S meglapulnak egy bokorba.

Osszebujnak, sugnak, bugnak.
„Itt már finis a humbugnak,
Most már látni, itt van hat ni!
— Így szól egyik s hosszut sohajt —
Mondtam, hogy nem mindig papsajt!
Intravimus, sicut agni.

Pedig hát kár, bizony isten!
Elég jó dolgunk volt itten.
Mindegyikünk egy-egy urfi,
Éltünk tyukkal és kalácscsal,
Szenteltvizes malagával,
Regnavimus sicut lupi.

Vége már a jó életnek,
Aszonták, hogy: „elmehettek,
Nem lesz több keresztyén sábesz,

Viaszgyertya, péterfillér.“
E nélkül az élet mit ér?
Expellemur sicut canes.

S hogy eresztettek az utnak!
Volt ott dolga az ebrudnak!
Hát már, kérem ez illik-é?
No de'sz megállj! hiszen majdan,
Ujra ugy lesz, mint volt hajdan
Redibimus ut a quillae!“

Nem ér semmit, caro mio,
A sok recriminatio.
Drága conbruder in Christo,
Mit álltok itt, mint faszentek?
Mondjátok, most merre mentek?
Mit esztek? s főkép mit iszto(k)?

„Kelet felé tartomány van,
Alkotmányban és dalmányban.
Sok benne a franciskánus,
Cistercita, piarista,
Ministrális concipista,
S ott született Török Jánus.

Sok benne a kapucziner,
Hátul kereszt, elől czimer,
Honvédsereg rizmaszámra,
Szentszék, felső tábla, zsandár,
Trafik, ágyu, üres hambár
S türelmes ló papi hámba.

Néptanításról szép törvény,
Ut és mód, a mely megy görbén,
Babáj, stempli, ügyvéd, klastrom,
Státusadósság egy maszsa,
Urhatnámság, üres kaszsa,
Ez, ha vivünk, mind jó plastron

Majoritás, katasztrófa,
Kalamitás, akasztófa,
Pandur, adó, védvám, fika.
Adnak ottan nekünk kosztot,

Ugy is annyi a forposzt ott,
Elfér még több jezsuita.

Országot nem t'om, hogy hiják ?
Nem éreztem eddig hiját.
Van benne egy sáros város,
Uj-Bécs, ha jól emlékezem,
Pozsonyi czvibak ott terem,
Tehát oda jerünk már most. " "

* * *
S mint az árnyék, mint a szellő
Mint a holló, mint a felhő,
Oly sötéten, annyi zajjal
A zsványhad messze nyargal.*)

*) Ennek a versnek a végét csak most csinálják a Spanyolországból kivert szent atyák, azért oly végtelen s azért kellett befejezéseért Aranyhoz folyamodni. Ez az utolsó megjegyzés a Ráth Károly kedvéért született.

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedez barátom uram.

Soha sem okosabat ki nem gondolhata volna magában, vagy másodmagában tisztelt barátom uram, kultuszminiszter ur; mint mikor zsidokat összeconvocalt zsidországyűlésbe. Is azutan rajuk bizot, hogy valaszanak meg maguk közül aبلغatusokat. Nekem izs van pikkem zsidokra! Sokszor megszorogatak nekemet. Most izs egy ugy megcsalta bennem, hogy nyakamon hagyott üszögözs buzat, pedig olyan szip musttrat atam neki belüle, mint a zarany. De mig izs nem szeretem zsidot bantanyi. Egyir azir, mer megint csak szükségem lesz raja; masir meg azir, mer mar nem természetem verekedés; harmaczor meg azir, hogy ha meg tud atkozot ujsagiró, hogy egy zsidot megverték valahun, olyan larmat csavarintja belüle, hogy egisz Europa hangzik bele. Od vanak rumunyak ni! Pedig milyen messzire laknak ide. (Bar mig meszeb laknanak). Mert magam izs nem barátya vagyok anak, hogy zsidot mink megbantsunk. Hanem mikor kitalalya valaki, mint miniszter barátom, hogy ugy szip szerivel hogyan lehet őket megrakatnyi, hogy mig ne izs panaszkodhasanak; az derik dolog. Felszabaditotunk őket,

hogy tesik korteskenyi. No iszen, a ki mig nem lata illetibe zsidó kortest, az mig nem izs lata semit. Ot van osztan követvalasztas igazan! Az a valami. A mint felszabaditotunk őket, eczere letek zsidó-pecsovicso is zsidó-kubinczkiak. De nem hijaba jartak nalunk iskolaba: tunak mar azok mindent! Dikeziet tartanyi, toasztokban politikát inya, uzcan inekelnyi csak ugy tuggyak mind mink; mar zaszlokát izs hirdetik Lloydban valasztasi paradihez. Mar itatnyi izs tunak! Pedig nekik van kezükben pinczekulcs. De legutolyára mar verekenyi izs megtanultak, is bevettek egymazs ablakat, bevettek egymás fejit, meg faklyazs muzsikáltak egymást, ugy hogy faklyával hegedültek egymazs hatara! Jaj! miirt nem volt otan Dc^l-tor Agay? Anak kivanam valami olyan balasagyarmati követsiget. Iz legszeb lene az, hogy bevert fejü zsidonak miata mig csak nem izs mukkanhat europai journalista concert; mert kapta sebet saját alkotmanyozs bunkozs botyával. Áj, de derik volnaigy külön külön congressusra hivnya ösze rumunyakat, meg raczokat izs; de ugy, hogy azok izs csak maguk legyenek; osztan mink csak nizünk. Mit szol planumhoz barátom uram?

Tallérossy Zebulon.

L e m o n d á s.

Tehát csak „éljen Tháisz!“ S még pedig
 Nem az a Thais, a ki Dárius
 Királyt fölégeté, Nagy Sándor ur
 Iránti tiszteletből, anno akkor:
 (Az szép leány vol; bárcsak most is élne)
 Hanem az a másik Thaisz: a him;
 A kapitány: a dinnyeüldöző,
 A korcsmarontó, kávéház lebontó,
 Fiakkereknek réme és vidám
 Leánykák zsörtölődő mostohája!
 És ennek „éljen!“ Pestvárostul „éljen!“
 Filiszterek! Irigy szükköblü nép!
 Elcsaplak. Vélem többé nem komázol
 Nekem többet nem szolgálsz, elmehetsz!
 Együtt a forumon nem ülök én
 Curulis széken „ő“ vele soha!
 Ha Pesten ő, megyek Madridba én,
 Amerikába, hogy ha itt marad;
 S a holdba én, ha lakja ő a földet!
 S a purgatoriumban — extra kádat!
 Bánom, hogy eddig is uralkodám
 Rajtad, burgerhad. Meg nem érdemelted
 Megátkozandlak; „légy respublica!“

Aztán feléd csak háttal fordulok.
 „Szent“ voltam addig; most leszek „pogány“
 „Király“ voltam; most leszek „kurucz“
 Nem „polgár,“ „mester,“ „ur“ de és „nemes“
 Bár mindig az maradtam volna én!
 Maradj magadnak vízvezetlennül,
 Szeméthordatlan, s öntözetlenül;
 S reittercsatornatervezetlennül;
 Bazilikája-omlott nagy falu!
 Üssön beléd a Demokrácia!
 És, álmaid Vidacspárt háborítsa.
 Én elmegyek: — a belgák is velem
 Építünk akcziákra másik Pestet.
 Ott én leszek szultán és sheik-ul-izlam.
 S tenyészünk akkor petrezselymet ott,
 Hol most városházad piacza áll!
 S te hűtelen Deák-párt! a ki hagytaél
 Csávába jutnom eként s hitszegőn
 Agyonráthkárolyozni engedél.
 Memento M o r i! Emlékezzél Mórra.
 Egy majoritás ime megbukott.
 A másik is mingyárt következik
 A „le“ könnyü, „föl“ nehéz lesz ugrani!

K—s M—n.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

ORÁCULUM: Ki az, a kitől azt irigylik, hogy valamije nincs? (Talán bizony Spanyolország?)

— — Azt a hajót, a melyiken Karagyorgyevicsét Zimonyból visszahozták, egy másik hajó belyukasztotta (Hiszen a mult héten is ugy összecsókolódzott két hajó egész nyilvánosan, hogy a nőnemű hajó szégyenletébe elsüllyedt.) Hja de ez más. Ebben pedig az a nevezetes hogy a Karagyorgyevics hajóját a másik a baloldali lyukasztott be. Gyönyörű dolgokat fognak írni a jobboldali lapok a baloldali veszélyes tendenciákról.

— — Egy még nem öreg poétahoz így szolt egy tisztelője, a ki pedig öreg: Lássá tisztelt ur, az ur poémiai annyira megnyerték az én tetszésemet, hogy elhatároztam önnek száz forintot adni, mihelyt meghal a sirkövére. (Hát a poéta, hogy fogadta ezt a kiténtetést?) Mint udvarias ember, azt válaszolta, hogy igyekezni fog a mag's patronusnak mielőbb alkalmat nyitni e jótékonyág gyakorlására.

— — A spanyol Deákok, — azaz deákok megkérdezték Olozagát, hogy miféle intézkedést szándéko-

zik elővenni a felekezeti kérdésben? Ő azt válaszolta, hogy ez nagyon kényes kérdés, ehhez igen óvatosan kell nyulni, ő maga sem mer határozottan nyilatkozni. Ki hitte volna, hogy ilyen kiténtetés érje Magyarországot? (Miféle kiténtetés?) Azt gondolnám, hogy elég kiténtetés nekünk, ha idegen országok ötvösei mintaképül fogadják a mi ötvösünknek interconfessionalis kehely- és patenacsinalási eljárását.

— — Mikor a Józsefmonumentumot felállították, egy napszámosnak a statua összetörte a karját. (Hej örül az most annak.) Ugyan asszony, már hogy örülhetne annak valaki, hogy a karját összeszuzzák? (Oh de rosز politikus kend; hát nem tudja, hogy ez a szegény ember soha napján se keresett volna többet azzal az összetört karjával, mint a mennyi penziót karja összetöréseért kapni fog. Observálja csak kend a hivatalos ujságot.)

Az elromlott óra.

A. Barátom ez az óra nem jól jár. Talán elszakítottad a lánczát, mikor felhúztad.

B. Felhuzni igaz, hogy felhúztam; de semmiféle lánczát én el nem szakítottam. Hiszen hallod, hogy egyre üt.

A. Ha üt, üsd vissza. Bizonyosan a kereké rosz.

B. Persze, hogy az rosz; küldöm is mingyárt a táborig kovácshoz, az jól ért a kerekék megújításához. Hát a te kakukkórád hogy jár?

A. Ugy, hogy két legényt állítottam mellé, az egyik a pendulunát **jobbra** huzza, a másik **balra** huzza; s így aztán csak jár.

Adomák.

Egy fiatal ember meglátogatta Debreczenben jó barátját. A gazdag civis-fiu önelégültséggel mutogatta meg apjának csinosan butorozott szobáit, mire a látogató azon észrevételt tette, hogy mind igen szép, hanem még is nagy hijja van a háznak, mert nincsen benne óra.

— Oh barátom, válaszola a másik barát, nincs nekünk órára semmi szükségünk. Édes apám estve, mikor lefekszik maga eleibe teszi egy jó óros bort; ha félig kiitta, tudjuk, hogy éjfél van, ha egy negyed-része van benne, édes anyám akkor kel fel kenyérgasztani. Szóval, akárki meg akarja az időt tudni, csak az édes apám kancsójába néz bele.

Les extrêmes se touchent.

„Jer keblemre! Hogy végtére találkozhatunk a szent szék kérdésében.”

Egy x—i paraszt gyerek megy az utcán rettentően ordítva.

A keserves sirásra kijön egy asszony a kis ajtóig, zsurmolgatva két tenyerét, ott hagyva tésztája gyurását, s megszólítja a gyermeket:

- Há mégy té Jancsi, mi bajotok van?
- El mék a tagba, haza héjom a Csécsa bátyá-

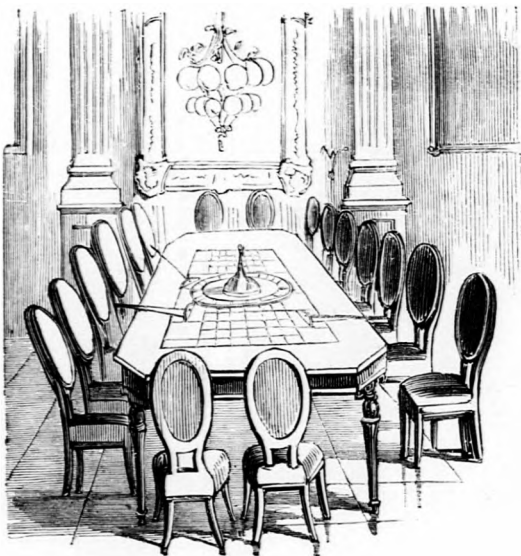
mot, mört a száz pöngös csikó, a mit vöttünk, mögdöglött!

— Jézusom, Krisztusom! Oh! Oh! sopánkodik a szüle.

— Mög az édös apám is halódik, szól a fiu.

— Csak nem ötte mög a fenyő?

Megint rabló kaland.

1. Erélyes hatóságunknak sikerült egy rablótanyát fedezni fel az erdőben.

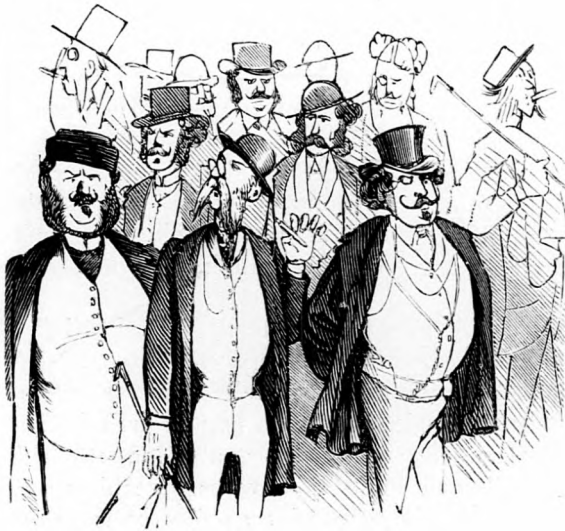
3. A kezükbe akadt gyanutlan utazókat egész az ingig levetkőztették.

2. A rablók mindennemű elől és hátul töltökkel, horgokkal és kinzó eszközökkel voltak ellátva.

4. Sikerült vitéz polgárainknak, saját életük kockázatásával, az egész bandát kézre keríteni.

5. A banda tagjai fájdalom a nép azon osztálya-hoz tartoznak, mely nem részesülvén kellő neveltetés-ben, az erkölcsiségről helyes fogalmakkal nem bír.

6. Az elfogottak mindannyian, vétségükhöz arányosított szigorú megfenyítésben részesültek.

Az új választási törvényjavaslat.

1 §. Minthogy már dicső emlékezetű pusztaszeri őseink alkotmányában is elismertett azon elv, hogy valamely alkotmánynak legrendíthetlenebb támaszai védői csak azok lehetnek, kik annak alkotásában tervleges részt vettek; minthogy ennek folytán a 7 vezér világosan kikötötte, hogy a fejedelem tanácsából se magok se utódaik soha ki ne zárassanak: ennek következtében, ezen előzményre dőleszkedve határozza el a ház, hogy az 1867-i alkotmány készítményezői is az ország-ház zöld és piros padjain élethossziglan megmaradjanak.

2 §. Ha pedig a többség tántoríthatlan hivei közül egyik másik a menyei többség által ez árnyék-világból kiszavaztatnék: az ekképen üresedésbe esett képviselői padot a megboldogultnak legidősbb férfi utódja foglalja el.

3 §. Minthogy azonban nem ritka eset, hogy az alma a magyar közmondás daczára is bátorkodik fájától igen is messze gurulni: kötelességévé tétetik minden egyes többségi képviselőnek, hogy születendő magzatait már a keresztség fölvételekor a keresztapák és anyák által esküvel köteleztesse, hogy dicsőült apáik székét becsülettel megüljék, szavazás alkalmával pedig nagy szerényen fölemelkedni el ne mulasszák.

4 §. A már régebben született utódokat maga

az apa esküdtesse meg, mit ha tenni vonakodnának: kitagadással ijeszthet rájuk, vagy valósággal ki is tagadhatja őket.

5 §. A férfi ág magvaszakadtával a képviselőpad átszáll a leány ágra; minél fogva a leányok leendő férjei a föntebbi mód szerént hasonlóképp megesküdte-tendők.

6 §. Azon esetben, ha a leányok hajadonfövel érnék meg az apai szék megüresedését: rögtön férjhez menjenek, miután képtelenség csak föltenni is, hogy ily gradus ad parnassumféle házasságra völegény elegendő számmal ne jelenkezzék.

7 §. Az ellenzéki képviselők mostani mennyiségökben méltányossági tekintetből szintén élethossziglan megtartják üléseiket, megengedtetvén nekik minél többet szónokolni, és kiabálni — a pusztába; hogy annál hamarabb kidöljenek,

8 §. Az erősebb jogánál fogva azonban az örökösödés, az ellenzék családjaitól megvonatik. Ennél fogva, ha egy ellenzéki pad megüresedik, azonnal új választás fog eszközötlenni, melynek a jobb oldal számára leendő biztosítása tekintetéből az ungvári választási bizottság országos rangra emeltetik s mint ilyen rendszeresített évi járulékkal láttatik el.

A legkomolyabb tervezet.

Most alakult még csak egy igazi belga társulat, mely feladatává tette Pest városának boldogítását.

Futtában csak a következő vállalatait emlitjük.

1. Egész Pest egy nagy üvegtetőt kap, melynek célja, hogy esős időben ne legyen sár, hogy a szél ne hordja a homokot az emberek szemébe; hogy kártékony miasmák ne lepessék meg a várost, hogy a növény-tenyésztetre oly szükséges ammoniacum el ne vesszen hiába. Ugyanezen tető nyáron, mikor nap süt, be lesz firhangozva. Ezért más jutalmat a társulat nem kíván, mint azt a port, és esővizet s respective havat, a mit az a tetőzet felfog.

2. Az egész város télen fűtetni fog, még pedig ingyen. E célból több helyeken ártézi kutak furatnak, a melyekből feljövő forró viz-pára óriási csöveken át fog minden utcán végig vezetetni, úgy hogy olyan meleg lesz télen is, mint nyáron.

3. Egy óriási gőzgépet, mely nyáron a rekkenő melegben nagy jégvermeken át vezetett hűs levegőt fuvalland az athmosphaera közé. Ugyanezen fuvalló gép egy óriási harmonium sipjait tartandja örökös foglalkozásban, mely sipok fő- és mellék-esatornák által minden egyes házba felvezetett hangközlekedés eszközésével mindenkit ellátnak ingyen muzsikával és a lakóknak, mikor táncolni akarnak, vagy egyéb okuk van rá, csak egy sipot kell elfordítani, s azon a kívánt walczer, vagy polkát kiereszteni.

4. Hogy a vizáradásoktól Pest örök időre megmentessék, a Dunát Ó-Budánál kiemelik az ágyából, egy nagy aqueductuson a város felett elviszik és Soroksárnál megint leteszik, úgy hogy jövőben a Duna alatt fogunk járni. A halakat, miket a szivattyu fel nem emelhet,

tengelyen fogják utána szállítani. Ha valahol tüzi veszedelem üt ki, csak egy esapot kinyitnak a felettünk levő Duna fenekén s azzal egy perez alatt a tüzet elfojtják.

5. Minden szemetet és piszkot megvesznek s azzal minden homokot megtrágyáznak, abba sárgarépat és zellert ültetnek, egy kosár szeméért két kosár zöldséget adnak, helybe házhoz állítva.

6. Féléjszaka ingyen világítással látják el a várost, oly módon, hogy egy roppant lég-gömb lesz olyan magasra felelesztve, a honnan naplement után is látni a napot; arra lesz alkalmazva egy óriási tükör, abból a tükörből egész éjszaka fogja Pest város élvezni a napvilágot. S miután ekként az éjszaka is nappal lesz, természetes, hogy minden szegény ember dupla napszámot, minden hivatalnok és képviselő dupla dirnumot fog kapni.

7. A tolvajoktól és rabloktól a legpraktikusabb módon fogja biztosítani a várost, egy óriási általános első szabadalmazott országos orgazdászta által, mely intézetben minden reggel beadják a tolvajok, a mit éjjel loptak, fáradságukhoz mért váltságdíj mellett; s délben már a károsult tulajdonos hazaviheti az eltűnt jószágát, mérsékelt procento mellett, a mit bizonyosan szívesen megád mindenki. stb. stb.

E nagy jövődjü társulat a hirhedett Barnum-ház firmája alatt lépett fel; itt nálunk sikerült megnyerni művezetőül elismert financierünket Bernát Gáspárt. A társulat egyelőre kétezer millió alaptőkével szándékozik föllépni, melynek fele Pest városa által iratnék alá. Az aláírók egyelőre félperczent biztosíték letételére szólítanak fel; a pénzes levelek Kallab urhoz intézendők.

Borkoresolya.

Magyarozgatja a vén falusi mester, hogy ezt vagy azt a betűt miről lehet leghamarabb megismerni, vagy mihez hasonlít az leginkább. Egyszer a füstös fali táblán az O betűre tévén a vesszőt, így szól: látjátok, ez

olyan mint egy tojás, tehát arról eszetekbe juthat. Mire egy kis leányka nagy örömmel megszólal:

— Nini igazán! még a sárgája is benne van!

 Folytatás a melléklapon.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

(Lakása: Országot 18. sz. 2-ik emelet.)

Pest. 1868. Nyomt. az „Athenaeum“ nyomdájában.

(Barátok tere 7. szám.)

Rajzolja: *Jankó.* — Metszi: *Polák.*